

ASOCIAȚIA ÎN BENEFICIUL VÂNĂTORILOR ȘI ACTIVITĂȚII DE VÂNĂTOARE
C.I.F: 43396031
Sector 2, bd. Carol 1, nr. 58, et. 3, ap. 10, București
Telefon: 0754234959; Email: asociatia@abvav.ro; Website: www.abvav.ro
Nr. 89/17.03.2022

Intervenție ABVAV

împotriva proiectului de Ordin privind aprobarea Planului Național de acțiune pentru conservarea și managementul populației de gâscă cu gât roșu (*Branta ruficollis*), în perioada 2022-2031

Domnule ministru,

Vă aducem la cunoștință că noi, Asociația în Beneficiul Vânătorilor și Activității de Vânătoare, ne opunem întregului proiect de ordin privind aprobarea Planului Național de acțiune pentru conservarea și managementul populației de gâscă cu gât roșu (*Branta ruficollis*), în perioada 2022-2031, din următoarele motive:

Pentru început ne exprimăm surprinderea că un studiu finanțat de UE în cadrul programelor LIFE cu 2,6 milioane de euro, din care 700.000 de euro provin de la guvernul bulgar, a fost preluat de Ministerul Mediului din România.

Autorul, Emil Todorov este membru atât SOR, cât și al Societății de Ornitologie din Bulgaria, dar este economist, nu biolog, deci nu știm de unde vine expertiza lui științifică.

Echipa care este menționată cuprinde mulți membri ai SOR, membri ai APND și chiar un adolescent de 18 ani cu mare experiență științifică, care, potrivit Adevărul din 16 iunie 2021, „înțelege limba păsărilor”.

https://adevarul.ro/locale/slobozia/baiatul-inteleg-limba-pasarilor-andrei-strabate-tara-pasionat-twitch-1_60c871a65163ec42711b9afc/index.html

La pagina 6 este menționat ca beneficiar Ministerul Mediului din România, dar nu înțelegem ce are a face ministerul cu acest studiu, pentru că nu l-a comandat și nu l-a plătit.

Ni se pare cel puțin ciudat că Ministerul Mediului a acceptat să fie partener într-un proiect care are printre beneficiari două entități obscure din Rusia, ale căror site-uri nu pot fi găsite, două entități din Kazahstan - țară care se află în Asia, nu în Europa - dintre care una este o firmă privată ce se ocupă cu agricultura (ABS ZHARKOL), și două entități obscure din Ucraina.

Trebuie să ne recunoaștem ignoranța, pentru că n-am știut că plătitorii europeni de taxe și impozite finanțează programe de care beneficiază țări aflate pe alte continente, sau care nu fac parte din UE, ba chiar țări agresoare la adresa noastră, precum Rusia.

Totodată, nicăieri nu pot fi găsite datele științifice care au stat la baza acestui studiu.

Trecem rapid peste faptul că „planul” începe prin a se autocita, că se menționează un plan internațional de acțiune, care nu știm să existe, se menționează o „Listă roșie națională” care nu se afla nici măcar în dezbatere publică la data întocmirii planului în cauză, și vom constata că autorul nu înțelege clasificarea IUCN pentru branta ruficollis, aceea de „Vulnerabilă”, făcând judecata de valoare eronată că are „un risc ridicat de dispariție”, în timp ce la pagina 12 se poate observa că efectivul este în creștere, conform numărărilor făcute între 2003 și 2015, de la 23.000 de exemplare la un efectiv stabil de 56.000 de exemplare, adică o dublare în doar 10 ani.

Tot aici se afirmă că specia este în declin datorită distrugerii habitatului (deci nu a vânătorii) și a „supraexploatării” (!!!), termen care nu știm ce înseamnă, deoarece această specie nu se poate exploata în niciun fel.

La paginile 11-12 se prezintă traseele de migrație, după ce la pagina 8 s-a menționat ratificarea de către România a acordului AEW, dar SOR omite să spună că, dintre țările de pe traseul de migrație menționate, Rusia, Kazahstan, Azerbaidjan, Iran, Iraq nu au ratificat acest acord, deci practic el este caduc.

Apoi se menționează din nou cifre aproximative ale efectivelor și este de notat că autorul/SOR citează ba IUCN, ba Birdlife, ba Wetlands International, ba EIONET, neavând habar că și aceste instituții își iau informațiile una de la cealaltă.

La pagina 16 aflăm despre noile super-puteri ale ornitologilor SOR, dar nu ni se spune care sunt acele abilități dezvoltate, din câte persoane este compusă aceasta echipă de ornitologi, care sunt acele metode performante și ce validare științifică au, câte ore, zile, săptămâni, luni au petrecut în teren și de câte e nevoie pentru a obține o acuratețe a datelor, câte zone au fost acoperite, etc.

Biologia speciei ne arată din start diferența evidentă de aspect față de specia cu care se pretinde că se amestecă des, anume gârlița, dar și diferența notabilă de glas. Chiar și forma zborului este diferită (haotică) comparativ cu cea regulată a gârliței mari, ceea ce duce la concluzia că branta ruficollis se amestecă rar în zbor cu anser albifrons și face asta mai ales la mâncare, însă doar după ce gârlițele au identificat locurile liniștite de mâncare, găștele cu gât roșu vin și ele la hrană (pag. 20). De unde vine deci pericolul împușcării lor accidentale la zbor?

În material se fac greșeli, vorbindu-se de „ecologia” speciei, în loc de etologia ei, se folosesc termeni ambigui și aproximativi, se fac multe judecăți de valoare nefondate și, mai ales, se încearcă acreditarea ideii că vânătorii sunt un pericol pentru specie, dar nu se prezintă nicio dovadă în acest sens.

Spre exemplu, la pagina 26, punctul 2.2.6., braconajul este indicat ca fiind un factor cu un grad ridicat până la critic în afectarea populației de branta ruficollis, dar nu găsim nicăieri cum s-au elaborat aceste scale de măsurare. Se menționează niște date din Bulgaria din perioada 1995-2009 cum că „3-5% din populația de gâscă-cu-gât-roșu a fost ucisă sau rănită anual”.

Haideți să facem un calcul și să observăm că asta înseamnă că între 1680 și 2800 de branta ruficollis au fost ucise de vânători în 2015 din populația de 56.000 de exemplare, în timp ce specia este interzisă la vânătoare. Dar autorul consideră la pagina 27 – într-o totală contradicție cu cele de mai sus - că „...numărul total de găște ucise accidental nu este mare...”.

Apoi, se spune că „au fost detectate 492 de împușcături într-un interval de 27 de ore în 6 situri Natura 2000 analizate (nu știm care), ceea ce reprezintă în medie 18 împușcături pe oră.” De unde știe autorul că ele nu provin de la aparatele de izgonire a dăunătorilor din crescătoriile de pește și că ele aparțin vânătorilor? Vă putem prezenta un astfel de sit, unde se pot auzi tot timpul astfel de bubuituri. Știe SOR să facă diferența dintre ele și sunetul scos de o armă de vânătoare? Și de ce ar trage cineva focuri de armă toată noaptea, în beznă?

Pretinsul studiu se leagă și de pescari. Este blamată intrarea pescarilor cu bărcile în intervalul 16.00 PM – 10.00 AM pentru a monta plase de pescuit. Dacă luam ca exemplu Delta Dunării, are habar autorul despre modul de viață și metodele de pescuit tradiționale ale pescarilor? A fost vreodată acolo? Crede autorul că pescuitul se poate face ca la birou, sau poate chiar online?

Măsurile de conservare se vor a fi implementate în județe care n-au nicio treabă cu specia: Bihor, Mureș, Botoșani, Iași, Vaslui, Brașov, Covasna (mai lipsea Harghita). Putem prezenta zeci de fotografii făcute în noiembrie 2021 cu gârlițele aflate sezonul

ăsta la Dumbrăvița, în județul Brașov, cu rugămintea de a găsi măcar o singură găscă-cu-gât-roșu printre ele.

Măsurile de conservare sunt nu mai puțin de 28 la număr.

Se doresc documente nici mai mult nici mai puțin decât strategice, local, regional și (atenție!) național, se cer dotări speciale pentru Garda de Mediu, se stabilesc programe de patrulare pentru asociațiile de vânătoare, se pomenește ceva despre niște situri, dar nu ni se spune care.

La punctul 5.6. se propun staționare unde vânătorii să ducă la spital păsările pe care le rănesc tot ei în acțiunile de vânătoare, fiind vorba total absurd de – atenție! - păsări admise la vânătoare.

SOR se bagă și la Apele Române și la ANIF spunându-le ce să facă, se cere un studiu despre pagubele produse de găște, când acestea pot fi extrapolate chiar din lucrarea de doctorat a șefului SOR, se cer din nou fonduri pentru culturi agricole inaccesibile pentru hrană găștelor. SOR cere includerea tuturor speciilor de păsări în planurile de management cinegetic, deci practic să preia gestionarii treaba pe care ar trebui să o facă cei de la SOR, și se face prezumția greșită că regulile de vânătoare nu se respectă din cauză că nu există semne vizibile ale limitelor ariilor protejate.

SOR vrea să intervină și la pajiști și lucrări agricole, la construcții, sau la împăduriri, la parcurile eoliene și cele fotovoltaice, se cere software de date vector geospațiale, hărți bi- și tridimensionale spațiale, mai lipsește doar NASA din peisaj.

Transelectrica trebuie să-și marcheze liniile aeriene și avem nevoie de sateliți, ca să monitorizăm integrat – cum altfel? - populația de găște.

Fermierii sunt băgați cu forța la reeducare și școlarizare, dar și autoritățile locale (consilii județene, primării, oengeurile și gestionarii de fonduri cinegetice) ca să învețe despre valorile naturale, culturale și istorice.

SOR nu cunoaște diferența dintre vizitatori și turiști și face multe alte confuzii.

Se cer „borne/panouri/indicatoare” și ghid/aplicație mobilă pentru pregătirea vânătorilor, căci SOR are competențe vaste și în vânătoare, nu-i așa?

Se cere introducerea unei noi curricule în școli, unde elevii să învețe obligatoriu despre speciile de păsări acvatice, altfel nu se vor putea descurca în viață. Aici am dori să evidențiem cum SOR, pretinsă organizație științifică, nu cunoaște definiția pe care chiar ea a dat-o speciilor de găște în ghidul Hamlyn, editat de SOR în 1999. Cităm:

„Gâștele sunt păsări mari cu gât lung, cu viață parțial terestră.”, deci nu acvatică, cum se spune în plan.

După ce s-a plâns pe pagini întregi despre lipsa liniștii în teren pentru gâștele-cu-gât-roșu, SOR vrea dezvoltarea infrastructurii în zonele unde trăiește specia, pentru ca să putem face turism și să câștigăm bani de pe urma ei. Nu știm exact cum vede SOR dezvoltarea, dar noi bănuim construirea de autostrăzi, hoteluri și restaurante, iar îndrăzneala merge până la capăt, pentru că și firmele private (companii de turism) sunt incluse în așa-zisa viziune.

Vă prezentăm, deci, concluziile ABVAV referitor la propunerea de ordin de ministru.

- Planul Național de Acțiune privind aprobarea Planului Național de acțiune pentru conservarea și managementul populației de gâscă cu gât roșu (*Branta ruficollis*), în perioada 2022-2031 este un pseudo-studiu pentru care s-au cheltuit peste 2,6 milioane de euro din bani publici, fără a avea nicio valoare științifică.
- SOR își arogă calități oficiale pe care nu le are și urmărește băgarea pe gâtul ministerului a acestui pseudo-studiu făcut de o entitate privată, fără autoritate științifică sau administrativă.
- Respingem ferm propunerea de a interzice vânătoarea o oră după răsăritul soarelui și o oră înainte de apusul soarelui. Este o măsură absurdă fără fundamentare științifică sau logică.
- Condamnăm cu fermitate ingerința SOR în activitatea asociațiilor de vânătoare, dar nu numai, deoarece acest ONG își permite să traseze sarcini Ministerului Mediului, Ministerului Agriculturii, Ministerului Economiei, Ministerului Învățământului, universităților, institutelor de cercetare, autorităților locale, altor ONG-uri și chiar unor firme private.
- Constatăm cu amărăciune că cei care au realizat și avizat Referatul de aprobare ori nu au citit planul cu atenție, ori, dacă au făcut-o, n-au înțeles mare lucru din el.
- Măsurile propuse înseamnă, în opinia noastră și la o sumară judecare, o cheltuială de cel puțin 1 miliard de lei din fonduri publice, dacă nu chiar dublu.
- Respingem întregul plan de acțiune referitor la branta ruficollis, deoarece această specie nu este în primejdie mai mare decât alte specii protejate. Fauna și flora României numără multe specii cu statut de vulnerabilitate și, dacă se ajunge să se propună și aplice astfel de planuri pentru fiecare dintre ele, țara noastră va ajunge să cheltuie mai mulți bani pentru astfel de programe de protecție decât pentru proprii săi cetățeni.

- Ministerul Mediului are deci datoria să respingă un astfel de proiect absurd, chiar și numai din perspectiva lipsei bugetului pentru astfel de programe.
- De asemenea, Ministerul Mediului nu poate dispune în domenii care exced aria lui de competență, cum ar fi alte ministere, instituții publice, administrație locală, universități autonome, institute de cercetare, firme private.

În încheiere, vă transmitem că vom contesta în instanță orice modificare a Legii 407/2006 sau a Regulamentului de autorizare, organizare și practicare a vânătorii, având ca fundament în expunerea de motive, vreuna dintre prevederile acestui plan, atât în ce privește vânătorii, cât și gestionarii!

Data,

17.03.2022

Președinte ABVAV,

Adrian I. Lica

